

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/529/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210892
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5612210892.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu v právnej veci navrhovateľa - POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Ul. Gr?sslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, v mene ktorej koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ proti odporcovi - Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/220/2012-113 zo dňa 26.8.2013 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd (po spojení vecí vedenej pod sp. zn. 4C/198/2012 a 4C/220/2012 uznesením č.k. 4 C/198/2012-20 do dňa 27.2.2013 na spoločné konanie) zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ dňa 27.9.2012 domáhal od odporcu: 1/ náhrady majetkovej škody v sume 125 eur a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 605 eur titulom nesprávneho úradného postupu, ktorého sa mal dopustiť súd prvého stupňa v exekučnej veci vedenej pod sp. zn. u súdneho exekútora Ex 7611/2010 (povinná Y. T.), 2/ náhrady majetkovej škody v sume 125 eur a nemajetkovej ujmy v sume 770 eur z dôvodu tvrdeného nesprávneho úradného postupu súdu prvého stupňa v exekučnej veci Ex 13918/2009 (povinná M. C.). Navrhovateľ v prípade uplatnených nárokov totožne tvrdil, že okresný súd nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v lehote 15 dní od doručenia žiadosti, súd bol v omeškaní s rozhodnutím v exekučnej veci Ex 7611/2010 viac ako 11 mesiacov, v exekučnej veci Ex 13918/2009 viac ako 14 mesiacov, čím on (navrhovateľ) utrpel majetkovú škodu predstavujúcu náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia a rozhodnutím o nej. Pri uplatnení si aj náhrady nemajetkovej ujmy navrhovateľ skutkovo argumentoval tým, že márnym uplynutím času došlo u neho aj k vyvolaniu viacerých rizík - neskorým ukončením procedúry k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, k insolvenčii povinného; neexistencia vnútroštátneho prostriedku nápravy v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času vyvolal u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti, zánik ďalších plánovaných a už vytvorených podnikateľských aktivít, hospodársku stratu, spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí. Základ nároku na náhradu nemajetkovej ujmy videl navrhovateľ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu.

Okresný súd vykonaným dokazovaním, najmä oboznámením sa s obsahom spisu okresného súdu sp. zn. 7Er/875/2010 zistil, že v dotknutej exekučnej veci dňa 5.8.2010 bola Okresnému súdu Liptovský Mikuláš doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na návrh oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, proti povinnej Y. T., bytom U. XXX, pre vymoženie sumy 832 eur s príslušenstvom, priznanej oprávnenému vykonateľným rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu Bratislava č. SR 00262/10 zo dňa 5.3.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 22.3.2010. Dňa 16.8.2010 bolo vydané okresným súdom poverenie č. 5505*023300 pre súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého na vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť 832 eur, zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne zo sumy 832 eur od 20.8.2009 do zaplatenia, zákonný úrok 6 % ročne zo sumy 832 eur od 28.12.2009 do zaplatenia a nahradiť trovy predchádzajúceho konania a trovy exekúcie. Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením č.k. 7Er/875/2010-12 zo dňa 3.12.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 3.2..2011 exekúciu zastavil.

Z obsahu pripojeného spisu 6Er/14/2010 mal súd za preukázané, že dňa 11.1.2010 bola Okresnému súdu Liptovský Mikuláš doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o, Bratislava, proti povinnej M. C., bytom T. X, pre vymoženie sumy 157,99 eur s príslušenstvom priznanej oprávnenému vykonateľným rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu Bratislava sp. zn. SR 19119/09 zo dňa 11.11.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 7.12.2009. Dňa 25.1.2010 bolo okresným súdom vydané poverenie č. 5505*019483 pre súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého na vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť 157,99 eur a 0,25 % úrok z omeškania denne zo sumy 126,10 eur od 1.7.2009 do zaplatenia, trovy predchádzajúceho konania 102,26 eur a trovy exekúcie. Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením č.k. 6Er/14/2010-11 zo dňa 29.10.2010 exekúciu zastavil v časti vymáhania 82,25 % ročného úroku z omeškania zo sumy 126,10 eur od 1.7.2009 do zaplatenia, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť 24.11.2010.

Okresný súd vec právne posúdil z pohľadu účinných ustanovení § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 písm. a bod 1 a § 9 ods. 1, 2 Zákona č. 514/2003 o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, vychádzal aj z ustanovenia § 44 ods. 2 Zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej iba „Exekučný poriadok“) v účinnom znení od 1.6.2010, z § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku v znení do 1.6.2011.

Vychádzajúc z výsledkov hodnotenia vykonaných dôkazov a z aplikovaných ustanovení označených právnych predpisov súd prijal záver o nedôvodnosti podaného návrhu. Navrhovateľ nepreukázal naplnenie primárneho atribútu zodpovednostného vzťahu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom exekučným súdom - a to nesprávny úradný postup ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za spôsobenú škodu. Z obsahu exekučných spisov 7Er/875/2010 a Er/14/2010 vyplynulo, že poverenie v obidvoch exekučných konaniach súd vydal v zákonnej lehote.

O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, odporca náhradu trov konania síce uplatnil, ale ich nevyčíslil do 3 pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia a ani z obsahu spisu nevyplývalo, že by mu boli nejaké trovy vznikli, z týchto dôvodov odporcovi náhradu trov konania okresný súd nepriznal.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Domáhal sa zrušenia rozsudku a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť ako účastníkovi konania konať pred súdom, vo veci rozhodoval vylúčený sudca, súd nesprávne právne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenia právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

V osobitostiach vytýkal, že súd postupujúc podľa § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v jeho neprítomnosti zdôvodňujúc, že sa bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil. Odvolateľ poukazoval na to, že podal elektronicky na zverejnenú mailovú adresu súdu návrh na zrušenie pojednávania, o zrušení pojednávania požiadal riadne a včas, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spojené s

označenými dôvodmi. Súd nemohol vec prejednať v jeho neprítomnosti, a ak tak postupoval, odňal mu tým právo zúčastniť sa konania pred súdom. Napokon súd jeho žiadosť o zrušenie pojednávania (o čo požiadal z dôležitého dôvodu) ignoroval, vychádzajúc z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom dôkazov.

Odvolateľ zvýraznil, že v žiadosti o zrušenie pojednávania uviedol skutočnosti, pre ktoré sú všetci sudcovia okresného súdu vylúčení z prejednávania a rozhodnutia veci podľa § 15 O.s.p. vec mala byť predložená na rozhodnutie predsedovi súdu a ten mal podľa § 12 O.s.p. predložiť vec na jej pridelenie inému súdu. V posudzovanom prípade bol porušený inštitút zákonného sudcu, on už v návrhu na začatie konania upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach odvolateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak aj preto, lebo podľa názoru odvolateľa, rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach, tento jeho právny názor potvrdzujú i rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne, Nitre, Prešove, v ktorých boli vylúčení všetci sudcovia okresného súdu. Odvolateľ na podporu svojej odvolacej argumentácie (vo vzťahu k princípu zachovania práva na nestranný súd, rozhodovanie veci zákonným sudcom) poukazoval na rozhodovaciu prax Ústavného súdu SR v rozhodnutiach IV.ÚS 345/09, I. ÚS 27/98, III. ÚS 16/2000.

Za takýchto okolností a s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu, neobstojí; keď podal (odvolateľ) ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu; - nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo ústnym pojednávaním, v ktorom by vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca.

Odvolateľ vytýkal súdu, že sa nedostatočne oboznámil s podmienkami za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval jeho žiadosť o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Súd vychádzajúc z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti nesprávne aplikoval ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.p. a viedol pojednávanie, na ktorom za neprítomnosti navrhovateľa meritórne rozhodol. V žiadosti pritom on (odvolateľ) zdôrazňoval, že trvá na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde.

Napokon on (odvolateľ) nemal možnosť sa vyjadriť k tvrdeniam odporcu z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Nemal možnosť vyjadriť sa ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu jeho práva na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom.

Súd sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že ním (odvolateľom) namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Je nepochybné, že ním tvrdený nesprávny úradný postup bol v konaní jednoznačne preukázaný. Súd bol bezdôvodne nečinný, spôsobil zbytočné prieťahy v konaní, nerozhodol o návrhu navrhovateľa v zákonnej lehote. Nesprávny úradný postup exekučného súdu pritom spočíva hneď v niekoľkých skutočnostiach, nielen v jednej z nich, preto sa konajúci súd musí vysporiadať so všetkými vytýkanými zložkami nesprávneho úradného postupu. V napadnutom rozhodnutí tomu tak nie je, čo robí rozhodnutie nepreskúmateľným pre nedostatok dôvodov. Záver súdu, že exekučný súd konal priebežne a bez zbytočných prieťahov z vykonaného dokazovania nevyplýva, práve naopak, prieťahy sú z vykonaného dokazovania zrejmé. Odvolateľ argumentoval ďalej tým, že ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Súd rozhodol bez toho, aby mu umožnil ovplyvniť rozhodnutie, vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci.

Odporca písomné vyjadrenie k odvolaniu nepredložil.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal účastník (§ 201 prvá veta O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 212 ods. 1 O.s.p., viazaný rozsahom i dôvodmi odvolania a aplikáciou postupu podľa § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 a § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p. pre vecnú správnosť.

Krajský súd vyhodnotil odvolanie navrhovateľa za nedôvodné.

Preskúmaním spisu odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa v prejednávanej veci zistil riadne skutkový stav, vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu. Pri vykonaní dôkazov vychádzal i z procesných návrhov navrhovateľa na vykonanie dokazovania ním označených priamo v návrhu na začatie konania. Dôkazy vyhodnotil v celom rozsahu v súlade s ustanovením § 132 i nasl. O.s.p. a vec správne právne aj posúdil. Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil i s písomným odôvodnením napadnutého rozhodnutia a len na zvýraznenie správnosti záverov súdu prvého stupňa považuje za svoju povinnosť vyjadriť sa k odvolacím argumentáciami tak procesného charakteru, ako aj k odvolacím argumentáciami charakteru hmotnoprávneho vznesené navrhovateľom v odvolaní.

Podľa ustálenej súdnej praxe pod odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký nežiaduci postup súdu v prejednávanej veci, ktorým súd účastníkovi konania znemožní realizáciu tých práv, ktoré mu priznáva Občiansky súdny poriadok za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Ide o prípady, ak súd postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s inými všeobecnými záväznými právnymi predpismi a tým odňal účastníkovi jeho procesné práva.

Účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a dbajú na pokyny súdu (§ 101 ods. 1 O.s.p.). Súď pokračuje v konaní aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie, ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

Pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov (§ 119 ods. 1 O.s.p.). Účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie pojednávania bez zbytočného odkladu potom, čo sa o ňom dozvedel alebo odkedy sa o ňom mohol dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohol predpokladať.

Okresný súd za účelom vecného prejednanja návrhu nariadil pojednávanie na deň 21.3.2013, na ktoré predvolal účastníkov. Označené pojednávanie bolo odročené na žiadosť navrhovateľa za účelom rozhodnutia o jeho procesnom návrhu na prerušenie konania. Po právoplatnom vyriešení uvádzaného procesného návrhu, súď ďalšie meritórne pojednávanie nariadil na 26.8.2013. Predvolanie na pojednávanie právny zástupca navrhovateľa a navrhovateľ prevzali dňa 15.8.2013. Z toho je zrejmé, že navrhovateľ mal dostatok času na prípravu na pojednávanie, dostatok časového i procesného priestoru na to, aby zaujal vecné stanovisko i k písomnému vyjadreniu odporcu v posudzovanej veci, ktoré mu okresný súd doručoval ešte 11.3.2013.

Je neopodstatnený aj ďalší odvolací argument, ktorý vytýka súdu prvého stupňa uskutočnenie pojednávania napriek písomnej žiadosti o jeho odročenie z dôležitého dôvodu. Z obsahu spisu vyplýva, že v návrhu na zrušenie vytýčeného termínu pojednávania zo dňa 22.8.2013 navrhovateľ argumentoval totožnými dôvodmi pre ktoré súď odročil pojednávanie dňa 21.3. 2013. Odvolateľom proklamovaný dôležitý dôvod v návrhu o zrušenie pojednávania (na jeho odročenie) ako objektívne porušenie zásady nestrannosti súdu a sudcu, nevyhlúčenie sudcov okresného súdu rozhodnutím krajského súdu z prejednanja a rozhodovania v nadväznosti, na to i podanie sťažnosti na Ústavný súd SR odvolateľom sú odvolacie argumentácie účelové, pretože z obsahu spisu bezpochyby vyplynulo, že uznesenie Krajského súdu v Žiline 8NcC/63/2012-17 zo dňa 28.12.2012 (č.l. 17-21 spisu) riešil otázku vylúčenia/ nevyhlúčenia sudcov súdu prvého stupňa. Uvedené uznesenie bolo doručené právnejmu zástupcovi navrhovateľa dňa 4.3.2013. Podanie sťažnosti na Ústavný súd SR proti uzneseniu Krajského súdu

v Žiline 8NcC/63/2013-17 zo dňa 28.12.2012 podaním zo 19.3. 2013 a totožným podaním 4.4.2013 nemožno považovať za dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania, pretože namietaný dôvod porušenie zásady zákonného sudcu neobstojí, obsah spisu preukazuje, že táto otázka bola právoplatne vyriešená v priebehu konania a zákonná sudkyňa JUDr. Zuzana Bajlová, ktorá v posudzovanej veci konala a vydala meritórny rozsudok nebola z prejednaní a rozhodovaní vecí uznesením nadriadeného súdu vylúčená.

Za tejto situácie neexistuje rozhodnutie, ktorým by zákonná sudkyňa mala byť vylúčená z prejednaní a rozhodovaní vo veci. Napokon sám navrhovateľ na písomnú výzvu okresného súdu zo dňa 11.10.2012 (č.l. 7,8 spisu) v podaní zo dňa 26.10.2012 (na č.l. 11 spisu) výslovne prehlásil, že on súdu námietku zaujatosti podľa § 15a ods. 1 O.s.p. nepodal. Vzhľadom aj na tento písomný a výslovný prejav navrhovateľa vyznie kontroverzne jeho námietka v odvolacom konaní vytykajúca nedodržanie princípu zákonného sudcu a navyše táto námietka nemá svoj právny základ v danom štádiu rozhodovania o jeho odvolaní. Následne nebolo možné vyhodnotiť túto skutočnosť uvádzanú navrhovateľom v návrhu na zrušenie pojednávania za dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania, správne preto súd prvého stupňa podľa § 101 ods. 2 O.s.p., vec prejednal v neprítomnosti účastníkov, boli pritom naplnené všetky zákonné podmienky aj pre vydanie meritórneho rozhodnutia.

Krajský súd dodáva, že okresný súd disponoval dostatočným spisovým materiálom preukazujúcim skutkový stav veci, navrhovateľ priamo v návrhu vo veci samej už označil konkrétne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, s ním označených dôkazov súd prvého stupňa dokonca i vychádzal, zadovážil si konkrétny exekučný spis, oboznámil sa s jeho obsahom.

Je zrejmé, že navrhovateľ svojim rozporuplným procesným postupom účelovo sledoval odročenie a zmarenie pojednávania, sám sa dostal o možnosť zúčastniť sa pojednávania priamo na pojednávaní argumentovať prípadne predniesť svoje stanoviská. Súd prvého stupňa vytvoril účastníkom procesný priestor, aby prezentovali svoje skutkové tvrdenia, navrhovali, označili dôkazy, bolo na účastníkoch, či tento procesný priestor v konaní využijú, alebo nie.

Súd prvého stupňa bol dôsledný i v dôkaznom konaní. Skutkové okolnosti podstatné pre ustálenie existencie/neexistencie základu právneho nároku súd zisťoval z obsahu spisov 7Er/875/2010 a 6 Er/14/2010, jeho skutkové zistenia korešpondujú s existujúcou procesnou situáciou v predmetnom spise. V dôvodoch rozhodnutia okresný súd dáva účastníkom konania relevantné odpovede na skutkovo i právne významné otázky z ktorých vychádzal, uviedol ktoré ustanovenia súvisiacich právnych predpisov na posudzovanú vec aplikoval, vychádzal z judikačnej praxe národných súdov, Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti spotrebiteľskej ochrany, ochrany práv spotrebiteľov ako aj zo súvisiacej povinnosti exekučného súdu i v štádiu exekučného konania poskytnúť zákonom vyžadovanú ochranu spotrebiteľovi.

Je jednoznačné, že navrhovateľ podaným návrhom sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe tvrdeného nesprávneho úradného postupu orgánu štátu (okresného súdu v exekučnom konaní). Na daný prípad v celom rozsahu dopadajú aplikované ustanovenia Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ označeného právneho predpisu štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánov verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Ustanovenie § 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. zakladá objektívnu zodpovednosť štátu, ktorej sa nemožno zbaviť a ktorá predpokladá súčasné splnenie troch podmienok a to : 1/ nesprávny úradný postup, 2/ vznik škody, 3/ príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Za vecne správny vyhodnotil odvolací súd právny záver okresného súdu v otázke konštatovaného nesplnenia prioritnej zákonnej podmienky základu nároku - existencie nesprávneho úradného postupu. Navrhovateľom tvrdená skutková (podstatná) otázka existencie nesprávneho úradného postupu nevyplývala z vykonaného dokazovania, práve naopak vykonané dokazovanie preukázalo nepravdivosť

tvrdení navrhovateľa a zároveň, že v navrhovateľom uvádzaných exekučných konaniach poverenia súdom boli vydané v 15 dňovej lehote, z týchto dôvodov odvolacie argumentácie navrhovateľa týkajúce sa vecného posúdenia nároku sú neopodstatnené.

V súvisiacom výroku o náhrade trov prvostupňového konania rozhodnutie súdu prvého stupňa má oporu v aplikovanom ustanovení § 142 ods. 1 O.s.p.

V odvolacom konaní navrhovateľ úspešný nebol, bolo by jeho povinnosťou nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnej procesnej strane - odporcovi, odporca si však tieto trovy neuplatnil a ani z obsahu spisu nevyplývalo, že by boli vznikli v súvislosti s podaným odvolaním navrhovateľa nejaké trovy v odvolacom konaní. Z týchto dôvodov krajský súd účastníkom (žiadnemu z nich) náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e j e** .